

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové a ve věci

žalobce: **Grants and Funding Limited**
sídlem 81 Station Road, Marlow, Spojené království Velké
Británie a Severního Irska
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kandalcem, LL.M. Ph.D.
sídlem Kounicova 685/20, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2020, č. j. 46893/20/5100-41453-712277,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí uvedenému v záhlaví tohoto rozhodnutí, jímž žalovaný dle § 106 odst. 1 písm. f) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění rozhodném (dále jen „daňový řád“) zastavil řízení ve věci návrhu žalobce na vyloučení majetku z daňové exekuce podle § 179 odst. 2 daňového řádu, vedené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, (dále jen „správce daně“) dne 4. 10. 2016 pod č. j. 7269050/16/2009-80542-106506 (dále též „řízení o daňové exekuci“).
2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí předně shrnul předchozí skutkový stav tak, že správce daně dne 13. 7. 2016 vydal exekuční příkaz na prodej movitých věcí pod č. j. 5604675/16/2009-80542-106506, k vymožení splatného nedoplatku daňového subjektu; současně byl proveden soupis movitých věcí, které měly být v rámci exekuce prodány (viz protokol o soupisu věcí ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1454559/16/3309-80542-711093). Žalobce proti tomuto exekučnímu příkazu podal návrh na vyloučení věci z prodeje, a to 4 cisteren řepkového oleje o celkové váze 100 240 kg (dále též „zboží“), jelikož byl přesvědčen, že mu svědčí vlastnické právo k tomuto exekučně postiženému majetku. Správce daně rozhodnutím ze dne 4. 10. 2016, č. j. 7269050/16/2009-80542-106506, návrhu žalobce na vyloučení zboží z daňové exekuce nevyhověl. Žalobce podal proti rozhodnutí správce daně odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto rozhodnutím ze dne 9. 5. 2017, č. j. 20888/17/5100-41453-712277. Následně se žalobce obrátil na soud s žalobou na zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2017, č. j. 20888/17/5100-41453-712277, jíž Městský soud v Praze vyhověl rozsudkem ze dne 21. 9. 2020, č. j. 5 Af 26/2017-38, když zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
3. Dále žalovaný v odůvodnění odkázal na § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu, dle kterého je třeba zastavit řízení v případě bezpředmětnosti podání, resp. pokud odpadl důvod řízení. V tomto případě k takovéto situaci došlo, jelikož zboží, které žalobce požadoval návrhem na vyloučení věci z daňové exekuce vyjmout, bylo zpeněženo již v roce 2018 (viz protokol o prodeji movitých věcí dle § 214 daňového řádu ze dne 15. 5. 2018, č. j. 4398410/18/2009-80541-110717). Zpeněžením zboží byla daňová exekuce provedena, tudíž správce daně řízení o daňové exekuci zastavil rozhodnutím ze dne 27. 7. 2018, č. j. 6155597/18/2009-80542-110717.
4. V důsledku shora uvedeného postupu došlo k odpadnutí předmětu řízení i v nyní posuzovaném řízení vedeném o návrhu na vyloučení zboží z daňové exekuce, řízení se stalo bezpředmětným, a proto žalovaný v souladu s § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu vydal žalobou napadené rozhodnutí, jímž řízení zastavil.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného

5. Žalobce v žalobě zásadně nesouhlasil s tím, že žalovaný řízení žalobou napadeným rozhodnutím zastavil. Podle žalobce je smyslem řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce především autoritativní určení, zdali dotčený majetek náleží povinnému, anebo třetí osobě (žalobci). Aktuální faktický stav věci, která má být z exekuce vyloučena, ničeho

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

na naléhavosti této otázky nemění. V této souvislosti žalobce poukázal na odůvodnění usnesení zdejšího soudu ze dne 19. 6. 2017, sp. zn. 5 Af 26/2017, kde soud uvedl, že daňovou exekucí hrozící újma je snadno napravitelná poskytnutím finanční částky stejné výše, jaké odpovídá ceně, za kterou žalobce zboží pořídil.

6. Dále namítal, že se žalovaný neřídil zrušujícím rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2020, č. j. 5 Af 26/2017-38, jímž byl žalobce zavázán pokračovat v daném řízení, řádně jej poučit a umožnit mu tak unést důkazní břemeno ve věci. Místo tohoto postupu však žalovaný řízení žalobou napadeným rozhodnutím zastavil.
7. Upozornil, že žalovaným zastávaný právní názor v žalobou napadeném rozhodnutí by byl pro něj znamenal zásah do ústavně zaručených práv a ve své podstatě by působil jako *denegatio iustitae*, jelikož žalobce by se ochrany svého vlastnického práva nemohl domoci.
8. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
9. Žalovaný ve vyjádření ze dne 23. 3. 2021 odmítl žalobní námitky a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Uvedl, že nepopírá, že obecně je v dalším řízení vázán právním názorem soudu vysloveným ve zrušujícím rozsudku, nicméně tato zásada je prolomena mj. v případě (vzniku) nových skutkových zjištění. Přičemž zjištění, že majetek, který je předmětem návrhu na vyloučení, je prodán, bezpochyby mezi nová skutková zjištění v dané věci patří.
10. Rovněž tak žalovaný vysvětlil, že v řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce není autoritativně určováno, kdo je vlastníkem předmětného majetku, nýbrž je posuzována důvodnost konkrétního návrhu. Správce daně je tak oprávněn učinit si o vlastnictví k majetku jen předběžný úsudek. Pokud tedy má žalobce zájem na určení vlastnictví ke zboží, žalovaný jej odkázal na podání určovací žaloby v rámci civilního soudnictví.
11. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

III.

Podstatný obsah správního spisu

12. Z protokolu o prodeji movitých věcí dle § 214 daňového řádu ze dne 15. 5. 2018, č. j. 4398410/18/2009-80541-110717, vyplývá, že dne 15. 5. 2018 byl uskutečněn prodej 100 240 kg řepkového oleje sepsaného v protokolu o soupisu věcí ze dne 13. 7. 2016, č. j. 1454559/16/3309-80542-711093, v rámci daňové exekuce nařízené exekučním příkazem na prodej movitých věcí dne 13. 7. 2016, č. j. 5604675/16/2009-80542-106506.
13. Žalovaný dne 27. 7. 2018 vydal rozhodnutí, č. j. 6155597/18/2009-80542-110717, jímž zcela zastavil řízení o daňové exekuci, neboť zabavený majetek ve vlastnictví daňového subjektu (společnosti NetKop s. r. o.) byl správcem daně prodán.

IV.

Posouzení žaloby

14. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování

správního orgánu [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].

15. Soud ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, jelikož právní zástupce na výzvu soudu dle § 51 s. ř. s. nikterak nereagoval a žalovaný na nařízení jednání výslovně netrval (viz podání ze dne 12. 3. 2021 a ze dne 16. 1. 2023).
16. Žaloba není důvodná.
17. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
18. Podle § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu „[s]právce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže řízení se stalo bezpředmětným.“
19. Podle § 179 odst. 1 daňového řádu „[p]lo nařízení daňové exekuce správce daně na návrh osoby, které svědčí právo k majetku nepřipouštějící provedení exekuce nebo osoby, které je exekučním příkazem ukládána povinnost ohledně takového majetku, popřípadě z moci úřední, rozhodnutím vyloučí z daňové exekuce majetek, kterému svědčí právo nepřipouštějící provedení exekuce; příjemcem tohoto rozhodnutí je dlužník a další osoby, které podaly návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce.“
20. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. „[p]rávním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán“
21. Městský soud v Praze předně rekapituluje, že ohledně téhož návrhu žalobce na vyloučení majetku (zboží) z daňové exekuce již jednou rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 21. 9. 2020, č. j. 5 Af 26/2017-38 (dále též „zrušující rozsudek“), v němž shledal, že správní orgány v řízení nesplnily zákonem stanovenou poučovací povinnost, vyplývající z § 118a a § 267 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění rozhodném (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 177 odst. 1 daňového řádu, a toto procesní pochybení shledal natolik intenzivní, že zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2017, č. j. 20888/17/5100-41453-712277, a věc mu byla vrácena k novému řízení. Kasační stížnost podaná žalovaným proti rozsudku městského soudu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2022, č. j. 2 Afs 304/2020 -31.
22. V dané věci žalobce v žalobě zásadně nesouhlasil s tím, že žalovaný v následujícím řízení vydal žalobou napadené rozhodnutí, aniž by postupoval dle závazných pokynů soudu ve zrušujícím rozsudku, jak mu ukládá § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaný tuto skutečnost nepopíral, svůj procesní postup v řízení obhajoval tím, že v mezidobí došlo k odpadnutí předmětu řízení, tudíž byl povinen se od závazného právního názoru soudu odklonit a postupovat dle § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu a řízení pro bezpředmětnost zastavit.
23. V této souvislosti soud odkazuje na ustálený právní názor správních soudů ohledně výkladu ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s., jenž připouští prolomení zákonem zakotvené zásady vázanosti správních orgánů právním názorem soudů v případě nově zjištěného skutkového stavu, popř. při změně právního stavu změnou zákona, na základě kterého původně rozhodoval správní orgán (srov. rozsudky ze dne 28. 2. 2007, č. j. 7 Afs 178/2005 - 109, ze dne 31. 10. 2008, č. j. 2 As 112/2008 - 63, ze dne 23. 9. 2004, č. j. 5 A 110/2002 - 25, č. 442/2005 Sb. NSS, či ze dne 18. 6. 2004, č. j. 2 Ads 16/2003 - 56, č. 352/2004 Sb. NSS).
24. Je tak nutno posoudit, zdali žalovaný v řízení o návrhu na vyloučení majetku z daňové exekuce přistoupil k prolomení zásady vázanosti právním názorem soudů dle § 78 odst. 5 s. ř. s. v souladu se zákonem a citovanou judikaturou; tedy je nutno zhodnotit, zdali v řízení

skutečně došlo k takové změně skutkového stavu, která by způsobila odpadnutí předmětu řízení, což by znamenalo bezpředmětnost posuzovaného řízení, když by nebylo o čem rozhodovat.

25. Soud na tomto místě odkazuje na závěry obsažené v rozsudku Městského soudu ze dne 15. 2. 2023, sp. zn. 14 Af 19/2022, v němž zdejší soud podrobil § 179 odst. 1 daňového řádu jazykovému výkladu, když uvedl, že z něj: „... vyplývá, že návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce lze podat toliko po nařízení daňové exekuce a toliko ohledně majetku, vůči kterému je exekučním příkazem ukládána povinnost. Z uvedeného vyplývá, že pouze pokud daňová exekuce nadále trvá, může být návrh na vyloučení věcí z daňové exekuce podán, respektive o něm může být rozhodnuto. Jestliže však v exekučním řízení odpadnou veškeré dříve vyžadované povinnosti (typicky úhrada dlužné částky), či je již účel exekuce naplněn (exekuce byla provedena), není důvod posuzovat návrh vyloučení věcí z daňové exekuce.“. Taktéž se věnoval systémovému výkladu dotčeného zákonného ustanovení a konstatoval, že: „... obsahuje speciální úpravu oproti § 267 občanskému soudnímu řádu, tedy institutu excindační žaloby. Účelem citovaného ustanovení (obdobně jako § 267 občanského soudního řádu) je poskytnout právní ochranu osobám, které mají k majetku (k věcem, právům nebo jiným majetkovým hodnotám), jenž byl postižen výkonem rozhodnutí (exekucí), takový právní vztah, který nepřipouští, aby nařízený výkon rozhodnutí (exekuce) byl proveden a aby se tak postižený majetek stal zdrojem pro uspokojení oprávněného. Je tak chráněno především vlastnické právo osoby, které svědčí právo k majetku, jež má být postižen provedením exekuce. Stále však platí, že návrh na vyloučení věcí z exekuce má své místo pouze tehdy, pokud je skutečně vedeno exekuční řízení. Pokud exekuční daňové řízení vedeno není, nedochází k ohrožení vlastnického práva oprávněné osoby ze strany daňových orgánů, a proto daňové orgány nemohou rozhodnout o vyloučení majetku z daňové exekuce. Existence daňové exekuce podmiňuje rozhodování o tomto návrhu.“ Soud se s tímto právním názorem plně ztotožňuje a bude z něj v nyní posuzované věci vycházet.
26. Mezi účastníky řízení nebylo sporu o tom, že v době nynějšího (v pořadí druhého) rozhodování žalovaného došlo ke změně skutkového stavu v tom, že majetek, který žalobce požadoval vyloučit z daňové exekuce, byl dne 15. 5. 2018 prodán. Právě uskutečnění prodeje zajištěných věcí vedlo žalovaného k zastavení řízení o daňové exekuci, vůči níž směřoval návrh na vyloučení movitých věcí (zboží). Soud doplňuje, že uvedená zjištění vyplývají i ze správního spisu (viz část III. rozsudku). Soud je přesvědčen, že za této situace, kdy daňové orgány již neměly zboží ve své moci a daňová exekuce, z níž mělo být zboží vyloučeno, byla skončena, skutečně došlo k natolik zásadní změně skutkového stavu věci, že opravňovala žalovaného k prolomení zásady vázanosti právním názorem soudu ve zrušovacím rozsudku, neboť nebylo o čem v řízení o návrhu na vyloučení věci (zboží) rozhodovat. Jak uvedeno shora návrh na vyloučení věcí z daňové exekuce je přímo napojen na exekuční řízení, vůči němuž směřuje a bez jeho existence ztrácí na významu.
27. Soud připomíná, že zákonné ustanovení § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu považuje za bezpředmětná taková řízení, v nichž pro absenci předmětu řízení není o čem rozhodovat. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 4. 2014, č. j. 6 As 38/2014 – 14, výslovně konstatoval, že: „[z]a bezpředmětné je třeba považovat takové řízení, ve kterém již není o čem rozhodovat, neboť absentuje předmět řízení - a jakýkoliv další procesní postup by k ničemu nevedl. Zákonná úprava ust. § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu tak odpovídá předchozí úpravě v ust. § 27 odst. 1 písm. g) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), která užívala pojmu „odpadl důvod řízení“. Případů, kdy

může dojít k odpadnutí důvodu řízení, je celá řada - například zaplacení daně, s jejíž úhradou žádal daňový subjekt posečkat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 AfS 15/2013 - 34), nebo napadení exekučního příkazu opravným prostředkem a následné zastavení exekučního řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 3 AfS 5/2004 - 63). Aby však bylo v těchto případech možné zastavit řízení, musí být bezpředmětnost dalšího řízení naprostá; nepostačuje pouze částečné odpadnutí důvodu řízení.“

28. Soud tak postup žalovaného, který zastavil řízení o návrhu na vyloučení věcí z daňové exekuce dle § 106 odst. 1 písm. f) daňového řádu pro bezpředmětnost poté, co zjistil, že žalobcem nárokováno zboží, jež požadoval vyloučit z daňové exekuce, bylo prodáno, a že následně došlo i k zastavení samotné daňové exekuce, shledal za souladný se zákonem i odkazovanou ustálenou judikaturou správních soudů; tudíž žalobní námitky týkající se nezákonného procesního rozhodnutí žalovaného a neřízení se závazným právním názorem soudů má soud za nedůvodné.
29. Soud nevěšel ani na námitku žalobce, že žalobou napadené rozhodnutí je zásahem do jeho ústavně zaručených práv na výkon vlastnického práva a výrazem *denegatio iustitae*. Žalobce byl totiž nesprávně přesvědčen, že smyslem řízení o vyloučení majetku z daňové exekuce je autoritativní určení osoby vlastníka dotčených věcí. Soud však tento právní názor žalobce nesdílí, když ze strany správních orgánů je posouzení oprávněnosti návrhu na vyloučení věcí z exekuce založeno jen na posouzení předběžné otázky, zdali navrhovatel pro účely daného řízení osvědčil své vlastnické právo. Naopak soud má shodně se žalovaným (viz vyjádření k žalobě) za to, že ochranu vlastnickému právu k věci zásadně poskytují soudy v civilním soudním řízení z podnětu vlastnických žalob [(rei)vindikační, negatorní (zápůrcí), o určení vlastnického práva]. Právě soudní rozhodnutí v civilním řízení mohou vznik, změnu nebo zánik vlastnického práva deklarovat, tj. prohlásit, že určitá skutečnost, s níž právní předpisy vznik, změnu nebo zánik vlastnického práva spojují, nastala; případně o něm mohou rozhodnout i konstitutivním způsobem. Právní předpisy nad to pamatují i na Zákon tedy upravuje způsoby, jakým se žalobce může domoci ochrany svého vlastnického práva.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a judikaturou soudů, soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výroky o nákladech řízení jsou odůvodněny § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.